

ПУБЛІЧНЕ УПРАВЛІННЯ У СФЕРІ ДЕРЖАВНОЇ БЕЗПЕКИ ТА ОХОРОНИ ГРОМАДСЬКОГО ПОРЯДКУ

УДК 355.212:004

DOI <https://doi.org/10.32782/TNU-2663-6468/2026.3/24>

Драган Ю. А.

<https://orcid.org/0009-0006-4803-7584>

Національна академія Національної гвардії України

ЦИФРОВІЗАЦІЯ ПРОЦЕСІВ ПЕРСОНАЛЬНОГО ОБЛІКУ ОСОБОВОГО СКЛАДУ ВІЙСЬКОВИХ ФОРМУВАНЬ УКРАЇНИ

У статті досліджено сучасний стан цифровізації процесів персонального обліку особового складу Збройних Сил України та Національної гвардії України в умовах воєнного стану. Обґрунтовано актуальність переходу від переважно паперових технологій ведення персонального обліку до інтегрованих інформаційно-комунікаційних систем, здатних забезпечувати оперативне отримання, оброблення, накопичення та захист кадрової інформації. Встановлено, що підвищення інтенсивності бойових дій, значне збільшення чисельності особового складу та необхідність швидкого прийняття управлінських рішень потребують удосконалення існуючих механізмів обліку військовослужбовців.

Проаналізовано нормативно-правові засади функціонування Єдиного державного реєстру призовників, військовозобов'язаних та резервістів «Оберіг», який є цифровою основою військового обліку в Україні та забезпечує накопичення, актуалізацію і використання відомостей про людські ресурси сектору безпеки і оборони держави. Визначено основні переваги цифровізації персонального обліку, серед яких скорочення часу на оброблення кадрової інформації, зменшення кількості помилок під час ведення облікової документації, підвищення достовірності даних, забезпечення прозорості кадрових процесів та покращення інформаційної взаємодії між органами військового управління.

Виявлено проблемні питання, що стримують розвиток цифрового персонального обліку. До них віднесено недостатній рівень інтеграції відомчих інформаційних ресурсів, ризики кібербезпеки, наявність неоцифрованих архівних даних, потребу в підготовці персоналу до роботи з сучасними цифровими платформами та необхідність удосконалення нормативно-правового забезпечення обробки персональних даних військовослужбовців.

Запропоновано напрями подальшого вдосконалення системи персонального обліку особового складу військових формувань України. Вони передбачають створення єдиного цифрового кадрового середовища сектору безпеки і оборони, впровадження технологій автоматизованого обміну даними між державними реєстрами, використання засобів штучного інтелекту для кадрової аналітики, розвиток механізмів кіберзахисту та формування цифрових компетентностей посадових осіб кадрових органів.

Результати дослідження можуть бути використані під час удосконалення системи кадрового менеджменту, військового обліку та інформаційного забезпечення діяльності органів військового управління.

Ключові слова: персональний облік, особовий склад, цифровізація, військовий облік, кадрове забезпечення, інформаційні системи, Збройні Сили України, Національна гвардія України, реєстр «Оберіг».

Постановка проблеми. Ефективне функціонування системи персонального обліку особового складу є однією з ключових умов забезпечення боєготовності військових формувань України. В умовах широкомасштабної збройної агресії російської федерації особливої актуальності набувають питання оперативного отримання достовірної інформації про чисельність, склад, переміщення, комплектування та кадровий потенціал військ [2, с. 80; 3, с. 252]. Традиційні паперові технології ведення персонального обліку характеризуються значною трудомісткістю, ризиком виникнення помилок та обмеженими можливостями оперативного аналізу кадрової інформації [6, с. 38; 7, с. 150].

Цифровізація процесів персонального обліку створює передумови для формування сучасної системи управління людськими ресурсами у Збройних Силах України та Національній гвардії України [10; 11, с. 199]. Важливим кроком у цьому напрямі стало впровадження Єдиного державного реєстру призовників, військовозобов'язаних та резервістів «Оберіг», який забезпечує накопичення, зберігання та актуалізацію облікових даних про людські мобілізаційні ресурси держави [1; 2, с. 81]. Реєстр спрямований на зменшення паперового документообігу, підвищення точності військового обліку та автоматизацію кадрових процесів.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питання організації обліку особового складу військових формувань досліджували П. Ткачук, В. Коваль, В. Назарійчук, Ю. Сенюк та інші науковці, які розглядали організаційні засади ведення обліку особового складу у військових частинах [13, с. 45]. Проблематику цифрової трансформації державного управління, впровадження електронних реєстрів та інформаційних систем досліджували В. Бакуменко, В. Куйбіда, С. Дубенко, А. Семенченко та інші вчені [13, с. 112; 14, с. 58]. Особливості цифрової трансформації публічного управління розглядаються у працях О. Побережець та В. Обухіної [6, с. 36], В.Саприкіна [7, с. 149], Н. Орлової [8, с. 119]. Проблеми цифровізації військового обліку та функціонування реєстру «Оберіг» досліджували О. Правдивець [2, с. 82] та І. Панова [3, с. 255].

Водночас питання цифровізації саме персонального обліку особового складу військових формувань України в умовах воєнного стану залишаються недостатньо дослідженими та потребують подальшого наукового опрацювання.

Незважаючи на значний прогрес у сфері цифрової трансформації сектору безпеки і оборони,

залишаються недостатньо вирішеними питання: інтеграції кадрових інформаційних ресурсів; автоматизованого обміну даними між державними реєстрами; забезпечення кібербезпеки персональних даних; використання аналітичних інструментів для підтримки кадрових рішень; цифрової підготовки посадових осіб кадрових органів.

Постановка завдання. Метою статті є дослідження сучасного стану цифровізації процесів персонального обліку особового складу Збройних Сил України та Національної гвардії України, визначення проблемних аспектів їх функціонування та обґрунтування перспективних напрямів подальшого розвитку.

Виклад основного матеріалу. Цифровізація кадрових процесів у військових формуваннях є складовою загальної цифрової трансформації сектору безпеки і оборони України [6, с. 39; 12, с. 77]. Її основною метою виступає забезпечення своєчасного отримання достовірних відомостей про особовий склад для підтримки управлінських рішень на всіх рівнях військового управління.

Правову основу цифровізації військового обліку становить Закон України «Про Єдиний державний реєстр призовників, військовозобов'язаних та резервістів». Відповідно до положень закону до реєстру вносяться персональні та службові дані військовозобов'язаних, резервістів і призовників, що забезпечує створення єдиного інформаційного середовища кадрового обліку. Важливим етапом цифрової трансформації стало впровадження реєстру «Оберіг», який виступає цифровою основою військового обліку та забезпечує функціонування сучасних електронних сервісів для громадян і органів військового управління [2, с. 81; 3, с. 256].

Основними перевагами цифровізації персонального обліку є: підвищення оперативності оновлення кадрових даних; зменшення кількості помилок при веденні обліку; скорочення паперового документообігу; автоматизація формування звітності [4, с. 27; 5, с. 29]; покращення контролю за достовірністю інформації; можливість використання аналітичних інструментів. Використання цифрових HR-технологій дозволяє підвищити ефективність управління людськими ресурсами, покращити кадрове планування та забезпечити підтримку управлінських рішень на основі аналітичних даних [10; 11, с. 201].

Разом із перевагами існують і проблемні аспекти. Одним із них є необхідність оцифру-

вання значних масивів архівної кадрової документації та забезпечення актуальності відомостей про військовозобов'язаних [3, с. 258]. В окремих випадках відомості про військовозобов'язаних потребують уточнення та верифікації, що свідчить про необхідність подальшого розвитку інформаційних систем та механізмів інтеграції державних реєстрів.

Особливу увагу необхідно приділяти питанням кібербезпеки. Персональні дані військовослужбовців є об'єктом підвищеного інтересу з боку противника, тому цифрові системи персонального обліку повинні функціонувати із застосуванням багаторівневих механізмів захисту інформації [9, с. 23; 12, с. 80].

Перспективним напрямом розвитку є створення єдиної цифрової екосистеми кадрового менеджменту сектору безпеки і оборони, яка забезпечить автоматизований обмін інформацією між Збройними Силами України, Національною гвардією України та іншими складовими сектору безпеки і оборони [9, с. 126]. Важливим напрямом подальшого розвитку є використання технологій штучного інтелекту та великих даних для прогнозування кадрових потреб, оцінювання рівня комплектування військ та підтримки прийняття управлінських рішень [10; 11, с. 203].

Висновки. Проведене дослідження засвідчило, що цифровізація процесів персонального обліку особового складу є одним із пріоритетних напрямів розвитку системи військового управління України та важливою складовою трансформації сектору безпеки і оборони відповідно до сучасних вимог. Зростання обсягів інформації, необхідність оперативного прийняття управлінських рішень, а також потреба у забезпеченні достовірності кадрових даних обумовлюють необхідність широкого впровадження цифрових технологій у діяльність органів військового управління.

У ході дослідження встановлено, що використання сучасних інформаційно-комунікаційних технологій у сфері персонального обліку особового складу дозволяє значно підвищити ефективність кадрових процесів, забезпечити актуальність та достовірність облікових даних, скоротити часові витрати на їх оброблення та передачу, а також мінімізувати вплив людського фактора під час ведення кадрового обліку. Впровадження електронних реєстрів, автоматизованих баз даних та цифрових систем документообігу сприяє підвищенню якості інформаційного забезпечення управлінської діяльності та створює передумови для прийняття

обґрунтованих управлінських рішень на всіх рівнях військового управління [4, с. 28; 5, с. 30].

Визначено, що одним із ключових результатів цифровізації є формування єдиного інформаційного середовища кадрового менеджменту, яке забезпечує інтеграцію даних про проходження військової служби, професійну підготовку, кар'єрне зростання, кадрові переміщення та інші аспекти службової діяльності військовослужбовців.

Такий підхід дозволяє підвищити рівень контролю за кадровими процесами, забезпечити прозорість обліку та покращити взаємодію між органами військового управління.

Разом із тим встановлено, що ефективність цифрової трансформації персонального обліку значною мірою залежить від рівня захищеності інформаційних ресурсів, технічного забезпечення, нормативно-правового супроводу та готовності персоналу до використання сучасних цифрових рішень. Особливої актуальності набувають питання забезпечення кібербезпеки, захисту персональних даних військовослужбовців та підтримання безперервності функціонування інформаційних систем в умовах воєнного стану.

Основними напрямками подальшого вдосконалення системи персонального обліку особового складу визначено розвиток єдиного цифрового кадрового середовища, інтеграцію державних інформаційних ресурсів, посилення кіберзахисту персональних даних, впровадження сучасних засобів кадрової аналітики та прогнозування, а також підготовку персоналу до роботи з цифровими системами управління людськими ресурсами [8, с. 123; 9, с. 127].

Практична реалізація зазначених заходів сприятиме підвищенню ефективності кадрового менеджменту, удосконаленню процесів прийняття управлінських рішень та забезпеченню належного рівня інформаційної підтримки діяльності військових формувань України.

Перспективи подальших наукових досліджень доцільно зосередити на розробленні моделей автоматизованого управління людськими ресурсами військових формувань України із використанням технологій штучного інтелекту, машинного навчання та інтелектуального аналізу даних. Важливим напрямом також є дослідження можливостей створення інтегрованих цифрових платформ кадрового управління, здатних забезпечити комплексну підтримку процесів планування, обліку, оцінювання та розвитку персоналу в умовах сучасних викликів безпеки.

Список літератури:

1. Про Єдиний державний реєстр призовників, військовозобов'язаних та резервістів: Закон України від 16.03.2017 р. № 1951-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1951-19>.
2. Правдивець О. М. Цифровізація суспільства та організаційно-правові механізми функціонування Єдиного державного реєстру призовників, військовозобов'язаних та резервістів. *Сучасні інформаційні технології у сфері безпеки та оборони*. 2021. № 3 (42). С. 79–84. DOI: 10.33099/2311-7249/2021-42-3-79-84.
3. Панова І. В. Правові аспекти цифровізації військового обліку в Україні. *Вісник Харківського національного університету внутрішніх справ*. 2024. № 1 (104). С. 251–260. DOI: 10.32631/v.2024.1.21.
4. Gorodianska L. V. Implementation of Digital Technologies into Servicemen Financial Support System of the Armed Forces of Ukraine. *Military Special Sciences*. 2022. Vol. 52. P. 25–29. DOI: 10.17721/1728-2217.2022.52.25-29.
5. Gorodianska L. V. Technology of Digital Adaptation Data of Monetary and Pension Supply of the Military Personnel of the Armed Forces of Ukraine. *Military Special Sciences*. 2023. Vol. 53. P. 27–31. DOI: 10.17721/1728-2217.2023.53.27-31.
6. Побережець О. В., Обухіна В. В. Цифрова трансформація у сфері державного управління: теоретичні аспекти. *Ринкова економіка: сучасна теорія і практика управління*. 2024. Т. 23. № 2 (57). С. 35–47. DOI: 10.18524/2413-9998.2024.2(57).324048.
7. Саприкін В. В. Оцифровування, цифровізація та цифрова трансформація публічного управління в Україні. *Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Державне управління*. 2024. № 19. С. 148–156. DOI: 10.17721/2616-9193.2024/19-19/22.
8. Орлова Н. С. Євроінтеграційні орієнтири цифрової трансформації державного управління України. *Публічне управління та митне адміністрування*. 2025. № 11. С. 118–125. DOI: 10.31470/2786-6246-2025-11-118-125.
9. Sikalo M. V. Hybrid Military Document Management in the Armed Forces of Ukraine: Management Risks and Conditions for Scaling Digital Transformation. *Честь і закон*. 2026. № 1 (96). С. 118–130. DOI: 10.33405/2078-7480/2026/96/1(96)/363062.
10. Kholod S., Pavlova V., Kolomytseva O., Hurenko A. Transformation of the Personnel Management System in the Conditions of Digitalization of HR Processes. *Studies of Applied Economics*. 2021. Vol. 39. No. 6. DOI: 10.25115/eea.v39i6.5015.
11. Abdullah N., Rahman M., Ismail A. Impact of Human Resources Information Systems in the Military Environment. *Asia Pacific Management Review*. 2020. Vol. 25. No. 4. P. 198–206. DOI: 10.1016/j.apmr.2020.02.001.
12. Семенчук Т. В., Мельничук М. О. Цифрове врядування: сучасні виклики та перспективи розвитку. *Український економічний часопис*. 2025. № 10. С. 75–83. DOI: 10.32782/2786-8273/2025-10-13.
13. Бакуменко В. Д., Куйбіда В. С. Цифрове врядування : монографія. Київ : НАДУ, 2021. 320 с.
14. Семенченко А. І. Інформаційно-аналітичне забезпечення державного управління в умовах цифрової трансформації : монографія. Київ : НАДУ, 2022. 286 с.

Drahan Yu. A. DIGITALIZATION OF PERSONNEL RECORD MANAGEMENT PROCESSES OF MILITARY PERSONNEL IN THE MILITARY FORMATIONS OF UKRAINE

The article examines the current state of the digitalization of personnel record management processes in the Armed Forces of Ukraine and the National Guard of Ukraine under martial law conditions. The relevance of transitioning from predominantly paper-based personnel record-keeping technologies to integrated information and communication systems capable of ensuring the prompt collection, processing, accumulation, and protection of personnel data is substantiated. It has been established that the increased intensity of combat operations, the significant growth in the number of military personnel, and the need for rapid managerial decision-making require the improvement of existing mechanisms for military personnel accounting.

The study analyzes the regulatory and legal framework governing the operation of the Unified State Register of Conscripts, Persons Liable for Military Service, and Reservists "Oberih", which serves as the digital foundation of military registration in Ukraine and ensures the accumulation, updating, and utilization of information on the human resources of the state's security and defense sector. The main advantages of the digitalization of personnel records are identified, including reduced time required for processing personnel information, fewer errors in maintaining personnel documentation, increased data accuracy, enhanced transparency of personnel management processes, and improved information exchange among military command and control bodies.

The research identifies key challenges hindering the development of digital personnel accounting. These include the insufficient integration of departmental information resources, cybersecurity risks, the presence of non-digitized archival data, the need for personnel training in the use of modern digital platforms, and the necessity of improving the regulatory framework for processing military personnel's personal data.

Directions for the further improvement of the personnel record management system within Ukraine's military formations are proposed. These include the creation of a unified digital personnel environment for the security and defense sector; the implementation of automated data exchange technologies between state registers, the use of artificial intelligence tools for personnel analytics, the enhancement of cybersecurity mechanisms, and the development of digital competencies among personnel officers.

The findings of the study may be applied to the improvement of personnel management systems, military registration processes, and information support for military command and control activities.

Keywords: *personnel records, military personnel, digitalization, military registration, personnel support, information systems, Armed Forces of Ukraine, National Guard of Ukraine, Oberih Register.*

Дата першого надходження статті до видання: 26.06.2026

Дата прийняття статті до друку після рецензування: 15.07.2026

Дата публікації (оприлюднення) статті: 12.08.2026